

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 77/18
Luxemburg, den 31 maj 2018

Dom i mål C-537/17
Claudia Wegener mot Royal Air Maroc SA

Rätten till kompensation på grund av en kraftigt försenad flygning gäller även vid flygningar med direkt anslutande flygförbindelser till ett tredjeland med mellanlandning utanför EU

Flygplansbyte vid mellanlandning påverkar inte bedömningen att två eller flera flygningar som omfattas av en enda bokning ska anses utgöra en och samma flygning med direkt anslutande flygförbindelser

Claudia Wegener bokade en flygresa hos Royal Air Maroc från Berlin (Tyskland) till Agadir (Marocko), med mellanlandning och flygplansbyte i Casablanca (Marocko). När Claudia Wegener infann sig för ombordstigning på flygplanet i Casablanca, vars bestämmelseort var Agadir, nekade Royal Air Maroc henne ombordstigning och informerade henne om att hennes plats hade tilldelats en annan passagerare. Claudia Wegener gick slutligen ombord på ett annat av Royal Air Marocs flygplan och kom fram till Agadir fyra timmar senare än den planerade ankomsttiden.

Claudia Wegener har sedan dess begärt kompensation för förseningen. Royal Air Maroc har emellertid vägrat att kompensera henne och hävdar att hon inte kunde göra gällande någon rätt till kompensation med stöd av unionsbestämmelserna om flygpasagerares rättigheter.¹

Förordningen är inte tillämplig på flygningar som uteslutande ombesörjs utanför Europeiska unionen.² I och med att flygplatserna i Casablanca och Agadir ligger i Marocko, är förordningens tillämplighet således beroende av frågan huruvida de båda flygningarna (Berlin–Casablanca och Casablanca–Agadir), som bokats vid ett enda tillfälle, ska anses utgöra *en enda flygning* (med direkt anslutande flygförbindelser) från en medlemsstat (Tyskland), eller om flygningarna ska beaktas separat, vilket i så fall skulle innebära att flygningen från Casablanca till Agadir inte omfattas av förordningen.

Det var mot denna bakgrund som Landgericht Berlin (Regionala domstolen i Berlin, Tyskland), där Claudia Wegener hade väckt talan, beslutade att begära förhandsavgörande från EU-domstolen angående tolkningen av förordningen.

I dagens dom slår EU-domstolen fast att förordningen ska tillämpas på en passagerartransport som utförs till följd av en enda bokning och som – mellan avgången från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium (Berlin) och ankomsten till en flygplats belägen i tredjeland (Agadir) – omfattar en planerad mellanlandning utanför unionen (Casablanca) med byte av flygplan.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1). Enligt denna förordning kan flygpasagerare – vid inställd flygning eller vid försening med tre timmar eller mer till ankomsten – ha rätt till schablonmässigt fastställd kompensation på 250, 400 eller 600 euro, beroende på avstånd.

² Enligt artikel 3.1 i förordningen är förordningen tillämplig på a) passagerare som reser från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium där fördragets bestämmelser är tillämpliga, och b) passagerare som reser från en flygplats belägen i tredje land till en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium där fördragets bestämmelser är tillämpliga (såvida inte de fått förmåner eller kompensation samt fått assistans i det tredje landet) under förutsättning att det lufttrafikföretag som utför flygningen är ett EG-lufttrafikföretag.

Enligt EU-domstolen framgår det av förordningen och av rättspraxis³ att när två (eller flera) flygningar – såsom i förevarande mål – omfattas av en enda bokning, utgör dessa flygningar en helhet när det gäller passagerares rätt till kompensation. Dessa flygningar ska således anses vara *en och samma* flygning ”med direkt anslutande flygförbindelser”.

EU-domstolen slår även fast att ett byte av flygplan som kan ske under en flygning med direkt anslutande flygförbindelser är utan betydelse vid denna definition. Det finns nämligen inte någon bestämmelse i förordningen som anger att definitionen av en flygning med direkt anslutande flygförbindelser skulle vara beroende av huruvida samtliga de flygningar som omfattas därav har utförts i samma flygplan.

En transport som den som är i fråga i det nationella målet ska därför – betraktad i sin helhet – anses vara *en och samma* flygning med direkt anslutande flygförbindelser. Den omfattas följaktligen av förordningen.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106

---

³ Domstolens dom av den 26 februari 2013, Folkerts ([C-11/11](#), se pressmeddelande nr [18/13](#)).